

BOLŞEVİK
devrim

SÜRELİ MARKSİST-LENİNİST YAYIN ORGANI (TÜRKİYE)

NEWROZ'U NEVRUZ'LAŞTIRAMAZSINIZ!
NEWROZ ATEŞİ SÖNMEYECEKTİR!

**Newroz ateşini
'Bımre koleti, biji azadi,
biji şoreş!' için körükle!**

16

MART 2008 · FİYATI: 2 YTL.

İçindekiler

NEWROZ’U NEVRUZ’LAŞTIRAMAZSINIZ! NEWROZ ATEŞİ SÖNMEYECEKTİR! NEWROZ ATEŞİNİ ‘BİMRE KOLETİ, BİJİ AJADİ, BİJİ ŞORES’ İÇİN KÖRÜKLE!	3
“AİLEMİZE MİRAS OLARAK ÖLÜMÜ DEĞİL, YAŞANACAK BİR DÜNYA BIRAKMAK İSTİYORUZ!”	6
KATİLLER KANA DOYMUYOR...	9
HERKESE SAĞLIK VE GÜVENLİ GELECEK ANCAK SOSYALİZMDE GERÇEKLEŞİR!	11
“FEMİNİZM AHLAKSIZLIKTIR” DİYENLER İŞÇİ SINIFI TARAFINDAN SÜPÜRÜLÜP TARİHİN ÇÖPLÜĞÜNE ATILACAKTIR!	13
“KAHROLSUN ÜCRETLİ KÖLELİK DÜZENİ”!	16
BİR İHANETİN ÖYKÜSÜ	16
8 MART; DÜNYA EMEKÇİ KADINLARIN SOSYALİZM İÇİN MÜCADELE GÜNÜDÜR!	19

V.i.S.d.P. & Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org
www.bolsevikparti.org

Fiyatı: 2 YTL · 2 EURO

NEWROZ’U NEVRUZ’LAŞTIRAMAZSINIZ!
NEWROZ ATEŞİ SÖNMEYECEKTİR!

Newroz ateşini ‘Bımre koleti, biji azadi, biji şoreş!’ için körükle!

Bu yılda iki kutlama/eylem vardı: Nevruz ve Newroz.

Bu iki ayrı kutlamayı yapanlar da, yapanların amaç ve istekleri de, kutlama nedenleri de farklıydı.

Nevruz...

Hakim sınıflar ve savunucuları bir türlü Newroz kelimesini ağızlarına alamadılar. Kelimelere ve harflere düşman kesildiler ve yasaklamalarla engel olmaya çalıştılar. Onlar için w harfi bir çok halde kabul edilemez bir şeydi ve yasaklamalara gerekçe olabiliyordu, oldu da.

Nevruz kutlamaları son yıllarda Kürt halkının Newroz’u yaygın bir şekilde sahiplenerek kutlaması, Newroz’da Kürt ulusunun haklı taleplerini yoğun biçimde dile getirmesi ile birlikte, hakim Türk sınıfları da Newroz’a karşı Nevruz kutlamalarını yaygınlaştırmaya başladılar. Onlar Newroz’u Nevruz’laştırmak istediler, istiyorlar, isteyecekler. Ama bunda bugüne kadar başarılı olmadılar, olamayacaklar da!

Hakim sınıflar kendi Nevruz’larını birkaç alanda ve dar katılımlı kutladılar.

Onlar demir dövdüler, ateş yaktılar. İkiyüzlü bir şekilde barıştan, dostluktan, kardeşlikten bahsettiler.

Kültür Bakanı Ertuğrul Günay; “Dayanışmayı ve barışı, hoşgörüü ve kardeşliği ne kadar yüksek tutarsak bütün bu coğrafyada yaşayanlar o kadar güzel günler yaşayacağız .” diyerek yaşanan gerçekleri örtmeye, halkları kandırmaya çalışıyordu. Hakim sınıfların ikiyüzlü, sahte tavırlarını anlatıyordu.

Hangi dayanışma, barış, hoşgörü ve kardeşlikten bahsediliyor?:

- Kürt haklının Newroz'unu Nevruz'laştırmak mıdır?
 - Kürt halkının Newroz'u kutlamalarına bir çok yerde izin vermemek midir?
 - İzin verilmedi diye yapılan kutlamalara saldırmak, katılanları acımasızca dövmek, gaz bombaları kullanmak, tutuklayıp hapse atmak mıdır?
 - 'Suçu' Newroz kutlamalarına katılmak olan insanları kurşunlamak mıdır?
- Kurşunlayarak bu yıl olduğu gibi üç kişiyi katletmek midir?
- 'W' harfini yasaklamak mıdır?
 - Kürt ulusunun varlığını yok saymak mıdır?
 - Kürt halkının kendi kimliğini, kendi dilini, kendi kültürünü yok saymak mıdır?
 - Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin tayin etmesine karşı çıkmak mıdır?
 - (...)

Her şey gayet açık...

Hakim sınıfların ve sözcülerinin dile getirdikleri dostluk, barış, kardeşlik gibi söylemleri palavradır, gerçekleri çarpıtmadır. Demagoji yapılarak çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçiler kandırılmaktadır.

Ama nafi!le!

Sınıf bilinçli işçi ve emekçiler, Türkiye'nin bir halklar hapisanesi olduğunu, Türk olmayan çeşitli ulus ve milliyetler üzerinde yoğun baskı siyasetinin uygulandığı, bu haksızlığa karşı mücadele etmekte, edecekler.

Sınıf bilinçli işçiler ve emekçiler dostluk, kardeşlik ve barıştan söz edilecekse, Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkı da dahil olmak üzere kendi kaderini kendisinin belirlemesi, diğer tüm milliyetlere tam eşitlik sağlandığı koşulların yaratılması gerektiğini bilmekte.

Bunun için hakim sınıfların faşist Türk devletinin işçi sınıfı önderliğinde şiddete dayalı devrimle yıkılması gerekir.

Çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçiler, ezilen geniş halk yığınları komünist bir parti önderliğinde örgütlendikleri oranda bu hedefe doğru yol alacaklardır.

Newroz Piroz be!

Türk devletinin tüm yasakçı ve engelleyici çabalarına rağmen yüz binler yapılan Newroz etkinliklerine katıldı. Başta Kuzey Kürdistan'da olmak üzere Türkiye'nin bir dizi kentinde kutlamalar yapıldı. Bir çok yerde kutlamalar olaysız geçerken, bir dizi yerde de, özellikle Kuzey Kürdistan'da devletin polis gücü kitleye saldırdı. Van ve Yüksekova'da toplam üç kişi polis kurşunları ile katledildi, onlarca kişi yaralı, yüzlercesi de tutuklandı.

Devletin güvenlik güçleri başta Van, Hakkari, Siirt, Bitlis, Urfa, İzmir olmak üzere kutlamalara saldırdı.

Devletin saldırı güçleri panzerleri, silahları, copları, gaz bombaları ile azgınca kitleye saldırdılar. Onlar için önemli olan kitlenin zor kullanılarak dağıtılmasıydı. Yaşlı, çocuk demediler, önüne gelene saldırdılar.

Türk devleti bu Newroz kutlamalarında gösterdiği tavrı ile Kürt halkına bakış açısını bir kez daha gösterdi.

Kutlamalara katılan yüz binler Newroz ateşi yakarak günün anlam ve önemine uygun olarak taleplerini haykırarak dile getirdiler:

- Newroz Piroz be!
- Bımre Koleti, Biji Azadi!
- Biji Serok Apo!
- PKK halktır, halk burada!
- Biji Newroz, Biji Asiti!
- Katil Erdoğan!
- Yaşasın halkların kardeşliği!
- Baskılar bizi yıldırılmaz!
- (...)

Başta olmak üzere bir çok konuda sloganlar atıldı.

Newroz kutlamaları da bir kez daha göstermiştir ki, faşist Türk devleti var olduğu sürece Kürt ulusu ve diğer milliyetler gerçek özgürlüğüne kavuşamaz, kendi kaderlerine kendileri belirleyemeyeceklerdir, gerçekte eşitlik sağlanmayacak.

İşçileri ve emekçi halk yığınları ulusal temelde bölen, birbirine düşman eden, halklar arasında düşmanlık tohumları eken emperyalist, kapitalist, sömürü, baskı düzenidir.

Faşist TC devleti varlığını koruduğu sürece gerçek anlamda halkların kardeşliği, eşitliği sağlanmayacaktır.

Gerçek barış ve özgürlük TC devletinin, burjuva kapitalist sistemin yıkılması ile gelecektir. TC devleti varlığını korudukça gerçek bir barış ve kardeşlikten söz etmek ve bunu beklemek büyük bir yanılgıdır.

Kürt ulusunun ayrı devlet kurması da dahil olmak üzere kendi kaderini özgürce belirlemesi, diğer tüm milliyetlere tam hak eşitliği, ancak işçi sınıfı önderliğinde yapılacak bir devrimle, sosyalizmle ortaya çıkacaktır.

Bugün verilen mücadele asla bu gerçeği unutmadan verilmelidir, geniş halk yığınlarına bu gerçek anlatılmalıdır, bu en önemli görevlerden biridir.

Bımre Koleti, Biji Azadi!

Yaşasın Kürt ulusunun ayrı devlet kurma hakkı!

Tüm milliyetlere tam hak eşitliği!

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!

“AİLEMİZE MİRAS OLARAK ÖLÜMÜ DEĞİL, YAŞANACAK BİR DÜNYA BIRAKMAK İSTİYORUZ!”

Bu haykırış Tuzla tersanesi işçilerinin sesidir. Bugüne kadar onlarca işçi Tuzla gemi tersanelerinde can verdi, sakat kaldı. Bunların hepsine patronlar ve devleti ‘iş kazası dedi’. İşçilerin çalışma koşulları çok ağır ve tehlikeli olmasına rağmen gerekli önlemleri ve gerekli iş güvenlik, koruma malzemeleri almadıkları için ölen işçilere ‘işçilerin dikkatsiz davranma sonucu iş kazası’ sonucu öldükleri veya sakat kaldıkları söylendi.

KAPİTALİZM İÇİN İŞÇİNİN SAĞLIĞI VE CAN GÜVENLİĞİ DEĞİL, DAHA FAZLA KAR ÖNEMLİDİR!

Tersini beklemek te doğru olmazdı zaten. Kapitalist için, patron için, sahip oldukları devlet için, sözcüsü hükümet için, burjuva basını için, polisi için, askeriyesi için.... kısaca sömürücü kapitalist düzen için önemli ve savunulması gereken temel şeyler vardır.

Bunların başında özel mülkiyet ilişkisi temelinde oluşan sömürücü sistemlerini ve devletlerini korumak ve kollamak, zenginliklerini, karlarını kat be kat katlamak gelmektedir.

İşte bunun içindir ki kapitalist düzende aslanan çalışma koşullarının işçinin can güvenliği ve sağlığı değil, kapitalist patronun daha fazla kar elde etmesidir.

İşçi sınıfı patronlara karşı örgütsüz olduğu sürece ve ölçüde patronlar için çalışma koşullarında işçinin can güvenliği ve sağlığının pek bir değeri yoktur. Sadece işçinin can güvenliği ve sağlığı mı? Hayır, işçiyi ilgilendiren tüm konularda patronun, kapitalist sistemin işçiye yaklaşımı bu anlayış temelinde şekillenmektedir. İşçilerin çalışma koşulları, aldıkları ücret, sendika örgütlenme hakları vs. vb. işçileri ilgilendiren bir çok konuda da bu durum söz konusudur. Yani çark patrondan yana, devletten yana döndürülmektedir.

Bu çarkın işçi sınıfından yana dönmesi için işçi sınıfının kendi sınıf çıkarları temelinde bağımsız olarak örgütlenmesi, kendi sınıf çıkarları ve hakları için burjuva devlete ve kapitalist patronlara karşı mücadele vermesi gerekir.

İşçilerin kurtuluşu kendi örgütlü gücündedir, kendi mücadelesindedir!

TUZLA TERSANELERİNDE YAŞANAN ‘İŞ KAZALARI’ DEĞİL, İŞ CİNAYETLERİDİR!

Özellikle son yıllarda Tuzla Tersanelerinde üretim katlanarak gelişmiştir. Verilen bilgilere göre Tuzla Tersaneleri Dünya tersaneleri sıralamasında 5. sıraya yükselmiştir.

Ama ne pahasına?

Bunun cevabı Tuzla Tersanelerindeki çalışma koşulların da yatmaktadır. Tuzla Tersanelerinde işçilerin can güvenliği ve sağlığının olmadığı koşullarda çalıştırıldığı, işçilerin yoğun biçimde sömürüldüğü, sendikal örgütlülüğünün engellendiği, taşeron firmalara bağlı çalıştırıldığı gibi daha bir dizi sorunun olduğu çalışma koşulları sözkonusudur.

Durumun tümüyle işçilerin aleyhine, patronların ise lehine olduğu gerçeği vardır.

Basına yansıdığı kadarıyla son 15 yılda Tuzla Tersanelerinde 82 işçi hayatını kaybetmiştir, onlarcası da yaralanmış, sakat kalmıştır ki bu rakamların çok daha yüksek olduğu hesaplanmalıdır.

İşlerin yoğunlaşması ve taşeron firmaların daha fazla artış gösterdikleri son yıllarda işçi ölümleri ve sakatlanmalarda daha çok artış olduğu görülmektedir: 2003'te 3, 2004'te 5, 2005'te 8, 2006'da 10, 2007'de 12 işçi ölürken, 2008 yılının başlarında 7 işçi hayatını kaybetti.

Ölümlle sonuçlanan iş cinayetleri dışında çok sayıda kaza yaşanmış, işçiler çeşitli biçimlerde yaralanmıştır, sakat kalmıştır.

Tuzla Tersanelerinde çalışma koşulları işçilerin can güvenliği ve sağlığına uygun değildir. İşçiler yeterli can güvenliği tedbirlerinin alınmadığı koşullarda çalıştırılmaktadır.

DİSK'e bağlı Limter-İş sendikası tarafından 2008'in başlarında daha sık yaşanan işçi ölümleri ile birlikte 27-28 Şubat tarihlerinde iki günlük grev kararı aldı. Yapılan grev geniş yankı uyandırdı ve çeşitli kesimlerden destek aldı.

ARTIK YETER!

Tersane işçileri işçi ölümlerini protesto etmek, ölümlere 'artık yeter!' demek ve taleplerini dile getirmek için şu taleplerin öne çıkarılması temelinde iki günlük greve çıktılar:

- İş cinayetlerinin sorumluları yargılsın.
- İş güvenliği, işçi sağlığı tedbirleri alınsın.
- Taşeronluk sistemi kaldırılsın.
- Tuzla'da bulunan tersanelere Limter-İş Sendikası'nın temsilcilik açma hakkı tanınsın.
- Sigortalarımız aldığımız ücret üzerinden ana firma tarafından tam ödensin.

Ücretlerimizin ödenmesi, ana firma tarafından güvence edilsin.

- Tersanelerde ağır tehlikeli işkolu yönetmenliği uygulansın.
- Günlük çalışma süresi 7,5 saat olarak acilen hayata geçsin.

- Sağlıklı barınma evleri, soyunma dolapları, işkoluna uygun kaliteli yemek verilsin.
- Saat 10'da ve 15'te çay molası ile sosyal haklarımız verilsin.
- Tersanelerden semtlerimize servis hizmeti hakkı uygulansın.

POLİS COPLARI İŞÇİ ÖLÜMLERİNİ PROTESTO EDEN İŞÇİLERE KALKTI!

Grevin uygulanmaya başlanacağı 27 Şubat sabahı işçiler ‘Taşeron sistemine hayır!’, ‘İş cinayetlerine son!’ döviz ve pankartlarını taşıyarak eyleme başladı. İşçi ölümlerini protesto etmek için toplanan işçilere polis acımasız bir şekilde saldırdı ve çok sayıda işçi ve sendikacı gözaltına alındı. Polis burada da her zaman yaptığını yaptı. Polise göre ölen işçi arkadaşlarının hakkını aramak, ölümlerin suçlusu olan tersane sahiplerini protesto etmek suçtu. Öyleyse yapacağı iş, işçilerin gösterisine müdahale etmek ve eylemi dağıtmaktı.

Polisin tüm engellemelerine rağmen işçiler iki günlük grevi başarı ile gerçekleştirdi, işçi cinayetlerini protesto ederek taleplerini dile getirdiler.

İki günlük grev süresince değişik sendikalardan, partilerden, çok sayıda kitle örgütü ve derneklerden ve yurt dışından bazı sendika ve kurumlardan greve destek geldi.

İşçilerin örgütlü bir biçimde mücadelede sesini yükseltmesi hemen ses getirdi. Çalışma Bakanlığı Tuzla tersanelerinde denetimi arttırdığını, üç tersaneye kısmi durdurma, onlarca tersaneye para cezası kestiğini açıkladı.

Grev ertesinde DİSK Başkanı Süleyman Çelebi tarafından, taleplerin olumlu karşılandığı ve yeni bir sayfa açıldığı açıklaması yapıldı.

Tuzla tersane işçileri bu haklı talepleri temelinde verdikleri mücadelenin sonuçlarını izlemeli ve sendikal örgütlülüğüne hız kazandırmalılar. Tersanelerde yoğun biçimde çalıştırılan çok sayıdaki taşeron firmanın çalıştırdığı işçilerle ilişkiyi geliştirmeli, dayanışma içine girmelidir.

İşçilerin gücü kendi örgütlü gücünden ve örgütü mücadelesinden gelir!

Kazanılmış hakların korunması, yeni hakların elde edilmesi için sendikalarda örgütlü mücadele yükseltilmelidir!

İşçi sınıfının mücadelesi demokratik ve ekonomik haklarla sınırlı kalmamalı, işçiler ‘üreten biziz, yöneten de biz olmalıyız!’ diyerek kapitalist sömürü sisteminin yıkılması için mücadele yürütmelidir!

İşçi sınıfı demokratik ve ekonomik hakları için sendikalarda örgütlenme ile yetinmemeli, örgütlülüğünü daha üst düzeye yükselterek, işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun sağlanacağı devrim ve sosyalizm için bu sömürü sistemin zora dayalı bir devrimle yıkılmasında yol gösterecek kendi sınıf partisinde –Bolşevik Parti’de- örgütlenmelidir!

Katiller kana doymuyor...

Adına Cumhuriyet denilen ve evet Türk burjuvazisinin bir asra yakın zamandır varlığını sürdüren devleti Ermeni ve Kürt ulusuna karşı yürüttüğü kanlı haksız savaşlarda akıttığı kana doymadığı gibi, çalışma hayatında işçilerin kanını iş kazaları, işyerlerindeki sağlık önlemsizlikleri nedeniyle akıtmaya devam etmektedir.

Verilen rakamlara göre 1946 yılından bu yana iş kazaları üzerinden 55 bin kişi yaşamını yitirdiği ve 145 bin kişi de “sakat” kaldığı tespit edilmektedir. Bunlar sigortalı olarak çalışanların ya da artık gizlenemeyecek kadar açığa çıkan kazaların sonuçları. Her gün kaçak çalışan, güvencesiz çalışan, tarımda çalışan milyonlarca işçinin ne kadarının burjuvazinin aşırı kar hırsı sonucu hayatını kaybettiği bilinmiyor. İşte bunun en açık örneklerinden birisi de Tuzla Tersaneler bölgesindeki iş cinayetleridir. Son 8 ayda 18 işçi evine bir ekmek götürmek, ev kirasını ödeyebilmek amacıyla gittiği tersanelerde can verdi. 39 bin kişi içerisinde sadece 3 bininin sigortalı çalıştığı bir sanayi bölgesinde işçi sağlığı ve iş güvenliğine kimsenin önem verdiği yok. İşçiler çok yoğun bir şekilde gelen siparişleri zamanında bitirmek için durmadan çalışmak zorunda. Çalışma saatleri yer yer 16 saati geçmekte, dinlenme molaları doğru dürüst verilmemektedir.

Neredeyse çalışanların tamamının taşeronlarda çalıştığı, gerekli güvenlik önlemlerinin alınmadığı ve bu konuda işçiler eğitilemediği için de 8 ayda 18 kişi ölürken, patronlar bu iş kolunda dünya şampiyonlar liginde 4. sıraya çıkmaktadırlar. Bununla yetinmeyen kan emiciler aldıkları her gemi siparişi için siparişi veren kurumdan gemi başına 4 kişi için kan parası da almaktadırlar. Yani her patron işin başında 4 işçinin hayatını kaybedeceğini hesapları içerisinde bulundurmaktadırlar. Buna Kemalist devlet ve tüm denetleyici kurumları da göz yummaktadırlar.

İşte bu duruma dur demek için DİSK’ bağlı sendikaların Tuzla Tersaneler bölgesinde bir günlük iş durdurma, grev yapma eylemine biz de katıldık. Olayı yerinde görmek ve bu duruma karşı sessiz kalmayacağımızı göstermek için gittik bu bölgeye.

27 Şubat sabahı, işe giden işçileri durdurmak isteyen Limter-İş Sendikası yönetici ve üyelerine karşı polis saldırıda bulunmuş ve eylem kırıcılarının işe girmesine olanak tanımıştır. Aslında Türk çalışma yasalarında grev yapabilmemiz için ilgili işyerlerini örgütleyebilmiş ve yüzde 51 düzeyindeki örgütlülüğünüzü kabul ettirmiş olmanız lazımdır. Fakat Limter-İş Sendikası çok uzun yıllardır bu bölgede çalışma yürütmesine rağmen amatörce çalışmaları yüzünden ve bu alana DİSK’in sendikasının patronlarca istenmemesi sonucu bugüne kadar her hangi bir işyerinde Toplu İş Sözleşmesi yapılabilmiş değildir. Bu sendika yüzde 10’luk ülke barajını da aşmış değildir. Buna rağmen iş bırakma ya da grev yapma girişimi yasal bir girişim olmamasına rağmen bize göre de fiili ve meşru bir eylem biçimidir. Polis bu durumun farkında olarak grev ilanından dolayı değil, işe giden işçilerin engellenmesinden dolayı saldırıda bulunmuş ve yaklaşık 100 militanı gözaltına almıştır.

Bu durum saat 11.00'de eylem yerine gelen DİSK yöneticileri ve bir dizi kurum tarafından protesto edildi. Bunun sonucu olarak da eylemciler öğleden sonra ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

Saat 11.00'de yapılan eyleme 20 kişilik Demokratik Sol Parti ve başkanı Sezer'de katıldı. Aslında DİSK yöneticileri bilinçli olarak bu eyleme onların gelmesini örgütlemişlerdir. Bun da DİSK başkanının özel tavrı olsa gerek. Bu tacirlerin yıllarca susmaları ve ama yerel seçimlere doğru gidildiği bir ortamda bu eyleme katılmaları aslında bir başka türlü kan tacirliği olmaktadır. Bu durum Zeki Sezer'in konuşması sırasında miting alanında protesto da edildi. Mitingden kısa zaman sonra eylem yerinde görünmek isteyen kurumlar çekilip gitti ve devrimci örgütlerle DİSK yöneticileri yaklaşık 100 kişi ile eylem yerinde geceleyerek sabaha kadar nöbet tuttular. Bu tabii ki daha çok sembolikti. Ama yine de iyi oldu. Biz de sabaha kadar bekledik.

Üretimin durdurulması pek tutmadı. Eylemin yapıldığı ilk gün öğlen 14.00'e kadar işçilerin pek çalışmadığı görüldü. Fakat daha sonra çalışmaların sürdüğünü gördük. Eylemin ikinci günü bölgeye giriş yerinde yaklaşık 2000 bin eylemci olmasına rağmen Tersane çalışanlarının büyük bölümü işe giderek çalıştı.

Bu durum tersanelerde örgütlülüğün iyi olmadığını, bu bölgede çalışma yapan devrimci güçlerin birlikte hareket etmesi yerine, grup yaklaşımlarıyla bu birliği sağlayamadıklarını, işçilere güven veremedikleri için de işçilerin üzerinde fazla etkili olamadıklarını gösteriyordu.

Bir kez daha işçiye güven vermeyen yaklaşım tarzlarıyla, sektör yaklaşımlarla işçileri kazanmanın mümkün olmadığını gördük.

İşçileri var olan yasal olanaklara rağmen bu bölgelerde gizli örgütlemek gerektiğini, farklı eğilimlerde olan işçilerin böylesi önemli bir üretim alanında birleştirilmesi gerektiğini, işçilerin çıkarlarının grupların çıkarlarından önce geldiğini görmek ve ona uygun davranmak gerekmektedir.

Bunu yapmayanların geçmiş olumsuz deneylerden bir şey öğrenemediklerini, bu işçiyi örgütlemelerinin çok zor olduğunu, bu durumun da burjuva devlete ve onun arkasında yer alan patronlara yaradığını tespit etmek gerekir.

Bu eyleme biz de gerektiği gibi hazırlıklı gidemedik. Kendi propaganda ve ajitasyonumuzu kısmi olarak yerine getirdik. Kuşlama, yapıştırma, pankart gibi araçları kullanamadık. Halbuki bunun için risklere rağmen koşulları vardı. Bundan ders çıkarmalı, bundan sonra gittiğimiz yerlere daha hazırlıklı gitmeliyiz.

GRUPÇU ANLAYIŞLARI MAHKUM EDELİM!

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ SERMAYEYİ YENECEKTİR!

YAŞASIN DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!

KAHROLSUN ÜCRETİLİ KÖLELİK DÜZENİ!

YAŞASIN DEVRİM VE SOSYALİZM KAVGAMIZ!

Bir Bolşevik Devrim Okuru, 01.03.2008

HERKESE SAĞLIK VE GÜVENLİ GELECEK ANCAK SOSYALİZMDE GERÇEKLEŞİR!

Kendilerine emek ve meslek örgütleri adını veren aralarında DİSK, KESK, TMMOB, TTB vb.işçi ve meslek kuruluşlarının da bulunduğu yapılanmalar 15 Ocak'ta İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüşe geçtiler.

Bu yürüyüşün temel şiarı “Herkesin Sağlıklı ve Güvenli Gelecek Hakkı”dır!

Burjuva liberallerimizin bir bölümü, küçük burjuva reformistleri, sendika bürokrasisinin tüm iyi niyetli girişimlerine rağmen, bu temel şiarın bir yanı ile işçi sınıfının ve emekçi halkın bilincini bulandırmaya yaradığını da tespit etmek istiyorum.

Çünkü “Herkesin Sağlıklı ve Güvenli Gelecek” kapitalist sistemde gerçekleşemez! En gelişmiş kapitalist devletlerde bile herkes için sağlıklı olanağı yaratılamamıştır. Pratikte gerçek anlamda ancak parası olan sağlıklı yaşama ve sağlık olanaklarından yararlanma hakkına sahiptir. En gelişmiş kapitalist ülkelerin başında gelen batı Avrupa emperyalist devletlerinde bile işsizliğin aşırı boyutlarda olduğu, işsiz kalanların yeteri kadar beslenemediği durumlarda ciddi sağlık sorunlarıyla karşılaştığı, giderek artan kayıt dışı çalışma üzerinden çalışanların bir bölümünün sigortalı olma şansının bulunmadığı artık günümüzde daha da net bir şekilde görülmektedir.

Milyonlarca Göçmenin olduğu bu emperyalist sistemde herkesin bu hakka bile sahip olamadığı açıktır.

Güvenli gelecek sorunu da böyle bir sorundur. Nedir güvenli gelecek? Hiç çekinmeden, korkmadan hastalık halinde, yaşlılık halinde insan onurunun zedelenmeyecek şekilde bakım olanaklarının sağlanması, aç kalma korkusunun olmaması, yalnız yaşamak zorunda kalma korkusunun olmaması gibi insani taleplerin karşılanacağı bir yaşam olanağı tüm emperyalist devletlerde yoktur. Bu olanak en iyi halde banka hesapları iyice kabarmış burjuvalarda vardır.

Dolayısıyla kapitalist sistem yıkılması gerekliliği düşüncesi ile birlikte savunulmadığında, bu sistemin alternatifi olan sosyalist sistem kurulmadan bu olanaklara kavuşulacakmış gibi bir bilinç de veren bu şiar burjuva sisteme körü körüne bağlılık, burjuva kapitalist sistemden beklentilere de sebep olabilmektedir.

İşçi sınıfının bu gün bu burjuva kapitalist sistemi reforme ederek sorunları çözebileceklerini söyleyen önderliklere ihtiyacı yoktur. Biz sosyalistlerin bu burjuva önderlerin değirmenine

su taşıma görevimiz ve hakkımız yoktur.

Peki, emekli yaşının yükseltilmesine karşı mücadele etmeyecek miyiz? Sağlık sigortalarının daha da kötüleştirilmesine karşı mücadele etmeyecek miyiz?

Tabii ki mücadele edeceğiz! Bu bizim görevimiz. Biz Devrim ve Sosyalizm Hedefimizi gözden hiç kaybetmeden, işçi sınıfının ve emekçi yığınların günlük taleplerini sahiplenmeli, onların yaşamını daha da zorlaştıracak gelişmeler karşısında tavır almalı ve onları bu gelişmelere karşı eylemlere çekmeliyiz.

Ama bir farkla:

Biz eylemlere çağıracağımız bu insanlara “Herkesin Sağlık ve Güvenli Gelecek Hakkı” bu sistemde olmaz, bu ancak sosyalizmle gelir demeliyiz.

Biz demeliyiz ki, işçiler, emekçiler bu yeni yasa tasarımları sizlerin yaşamını daha da zorlaştıracak, kötüleştirecek buna izin vermeyiniz. Ama bu mücadeleniz anda böylesi bir saldırıyı püskürtse bile burjuvazinin devleti, onun hükümeti, ilk fırsatta yine bu konuda saldıracaktır. Bunu örnekleriyle göstermeliyiz işçilere, emekçilere.

Ve onlara demeliyiz ki, gerçekten “Herkesin Sağlık ve Güvenli Gelecek” istiyorsanız, o zaman bu ücretli kölelik sistemini yıkmalısınız. Bu barışçıl, parlamenter mücadele ile olmaz, tepeden tırnağa silahlı olan bu devlet aygıtını zor yoluyla yıkmaya ve yerine kendi iktidarınızı kurmaya hazır olmamız lazım.

Ancak sosyalizmde “Herkesin Sağlık ve Güvenli Gelecek” sağlanacaktır.

Orada herkesin işi olacak, aşı olacak!

Orada kimsenin geleceğinden endişe etmesi gerekmeyecek!

Orada ihtiyacı olan herkese işçilerin devleti olan sosyalist devlet bakım olanağı yaratacaktır!

Orada hiç kimse kimsenin eline bakmayacak sosyalist devlet tüm bakım işlerini üzerlenerek düzenleyecektir!

Orada insan onuru zedelenmeyecek, insanca yaşam olanağı yaratılacaktır!

Bizimle burjuva reformistlerini ayıran temel farklılık buralarda yatmaktadır.

Onlar burjuva sistemini koruyarak, onu sahiplenerek, ücretli kölelik sisteminin devamını sağlayacak eylemlere imza atacak;

Biz ise bu eylemler içerisinde ve kendi düzenleyeceğimiz eylemlerle reformlar için mücadeleyi Devrim ve Sosyalizm hedefine kanallandırmaya çalışacağız... ta ki Devrimle İşçi sınıfının Sosyalist iktidarını kurana kadar!

Bolşevik öncüler, bu görevi propaganda-ajitasyonlarında bir an olsun bile göz ardı etmemelidirler!

“Herkesin Sağlık ve Güvenli Gelecek” Sosyalizmle sağlanacaktır!

Ya SOSYALİZM, ya kapitalist BARBARLIK içinde çöküş!

Yaşasın devrim ve sosyalizm kavgamız!

Bir Bolşevik Devrim Okuru, 19.01.2008

“Feminizm ahlaksızlıktır” diyenler işçi sınıfı tarafından süpürülüp tarihin çöplüğüne atılacaktır!

Sözde laik olan TC devletinin Diyanet İşleri Başkanlığı web sitesinde 8 Mart’ta “Feminizm ahlaksızlıktır” deyip bir açıklamada bulundu.

Diyanet İşleri Başkanlığı yaptığı bu açıklamada şu görüşleri dile getirdi:

“Feminizm, ahlaki ve sosyal bakımdan çok olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Bir kere, feminizm hareketine kapılan kadın, genel olarak kayıtsız şartsız özgürlük düşüncesiyle aile için vazgeçilmez olan birçok kural ve değerleri hiçe saymakta; esasen sosyal hayatın hiçbir alanında hiçbir insan geçerli olmayan ‘Kendi hayatımı canımın istediği şekilde yaşamak hakkımdır!’ şeklindeki anlayışı, bütün değerlerin üstünde bir değer ve kanun kabul etmektedir.”

Bu açıklamaya karşı haklı olarak başta Feminist kadın örgütlerinden olmak üzere bir dizi kurum ve kişiler tepki gösterdi.

Diyanet İşleri Başkanlığı bu tespit ve korkularında haksız değil! Erkek egemenliğinin hakim olduğu dünyamızda ve erkek egemen sistemin savunucularından başka bir tavır da beklenemez.

İnsanlık tarihi boyunca özel mülkiyetin ortaya çıkması ile paralel olarak kadın toplum içinde ikinci bir insan, erkeler gibi değeri olmayan insan.

Erkeklerin kadın üzerinde her türlü hakka sahip olduğu bir insandır kadın.

Ama kadının erkeklerle aynı haklara sahip olmasını bir kenara bırakalım, kadın kendisi özgür olmayan, kendisine ait olmayan, kendi bedeni üzerinde bile söz sahibi olmayan bir insan. Ne istediğine, nasıl yaşamak istediğine, ne düşündüğüne, ne yiyip içeceğine, kiminle evleneceğine veya evlenmeyeceğine kadın değil erkek karar vermelidir.

Kendi hayatımı canımın istediği şekilde yaşamak hakkımdır!

Erkek egemen anlayış kadının ‘Kendi hayatımı canımın istediği şekilde yaşamak hakkımdır!’ demesinden öcü gibi korkmaktadır. Oysa burada söylenenden daha doğal bir şey olamaz. Ama bir gerçek var ki kadınların bunu dile getirmesi bile erkek egemen sistem anlayışını rahatsız etmektedir.

Onların rahatsız olması kendileri açısından anlaşılır, çünkü kadının kendi istediği gibi yaşaması, düşünmesi, özgürlüğüne kavuşması, kendi bedeni üzerinde erkeklerin ve erkek egemen sistemin, düşüncenin değil kendilerinin söz sahibi olması erkek egemen sisteme ve kadın konusundaki düşüncelerine vurulacak en büyük darbelerden biridir.

Kadınların nasıl yaşayacaklarına kendilerinin karar vermeleri pederşahi erkekleri ve düzenlerini rahatsız etmektedir. Kadının özgürleşmesi mücadelesi kendilerini ciddi bir şekilde rahatsız etmekte ve korkutmaktadır. Kadının özgürlük mücadelesi, kendi haklarını savunması, toplumun her alanında erkekle eşit haklara sahip olma mücadelesi Diyanet İşleri Başkanlığına göre (siz bunu erkek egemen sistem ve tüm erkeklerle göre de okuyun) “aile için vazgeçilmez olan birçok kural ve değerleri hiçe saymakta; esasen sosyal hayatın hiçbir alanında hiçbir insan geçerli olmayan..” şeklinde değerlendirilmektedir.

Erkek egemen sistem ve erkekler için bu korkular ve yorumlar yerindedir. Çünkü onlar tarafından kadına roller biçilmekte, nasıl ve kimle yaşayacağı belirlenmekte, aile içinde kadına rolü biçilmektedir. Kadının yeri evdir, kocasının ve çocuklarının yanındır denerek kadının hareket, davranış, sorumluluk ve davranışları erkek tarafından belirlenmektedir. Annesinden doğan bir kız çocuğu için hayatında uyması gerekli kurallar erkeklerin egemen olduğu sistem ve aile tarafından belirlenmektedir. Kadının kendisine biçilmiş olan bu elbiseyi giymeme hakkı yoktur.

Kadının kendisine erkek egemen sömürücü sistem tarafından reva görülen kurallara başkaldırması, kendisine biçilen elbiseyi giymesi reddetmesi demek, inanlık tarihinde özel mülkiyetin ve sömürünün ortaya çıkması ile birlikte erkeğin kölesi durumuna getirilen anlayışa karşı çıkması demektir, bu konudaki tabulara isyan etmesi, tabuları yıkması demektir.

Bu mücadele erkek egemen sistem ve bu sistemle hemfikir olan erkekler tarafından kabullenemezdir. Kadın hakları mücadelesindeki her ileriye atılmış olumlu adım, erkek egemen sistemin ve erkelerin kadınlara yaklaşımına darbe vuracak, ayaklarının altındaki toprağın kayması demektir.

Erkek egemen düşünceler kadın hakları için verilen mücadeleden rahatsız olmakta, kah dinimize aykırı denerek, kah aile ve toplum için vazgeçilmez kurallara ters düşmekte denerek karşı çıkılmaktadır.

Kadın özgürleşmesi ve hakları için verilen her mücadele din veya toplum ve aile kuralları duvarı ile karşılaşmaktadır.

Erkek egemen sömürücü sistem ve savunucuları din afyonu ve aile ve toplum kurallarını ileri sürerek kadınlar zincire vurulmuş, ev içine hapsedilmiş ve toplumsal yaşamdan dışlanmıştır.

Kadın bir meta, erkeğin malı olarak görüldüğünden, kadının alınıp satılabileceği, erkeğin kadın üzerinde söz sahibi olduğundan, kadının kendi kaderini kendisinin belirleme yönünde bir mücadele ve talep erkek egemen sistem ve anlayış temelinde çok sert tepkilerle karşılaşmaktadır.

kadının hayatını istediği gibi yaşaması, yönlendirilmesi hakkı yoktur. Kadına Kur'an-ı Kerim ve tüm din kitaplarında biçilmiş roller vardır. Kadına bu kurallara uyma zorunluluğu vardır, erkeklerin de kadınları bu kurallara uymaları, uymadıkları durumda ise kadınlara baskı uygulama, kadınları toplumda teşhir etme, kadınları cezalandırma vs. görevi vardır.

Toplumda bir yanda annelerin kutsal olduğu, cennetin anaların ayakları altında olduğu vs. söylenir, diğer yanda anneler/kadınlar ailede ve toplumda yeri erkeklerden sonra, kimi durumlarda yeri bile olmayan, insan olarak bile değeri ve hakları olmayan bir 'yaratık' olarak görülmekte.

Kimi zaman daha doğmadan 'beşik kertmesi' denerek kiminle evleneceğine karar verilen, kimi zaman ailenin uygun gördüğü kişi ile evlenmeyi reddetmesi namus adına kadının aile ve toplum tarafından dışlanan, işkence gören ve öldürülen biridir kadın.

Erkek egemen sistemin egemen olduğu, özel mülkiyetin varlığını sürdürdüğü ve kadınlarında erkeklerin özel mülkiyeti olarak görüldüğü, erkeklerin kadınlar üzerinde yaptırım hakkını kendilerinde gördükleri bu sistemin yıkılması gerek.

Bu sistemin varlığı ve devamı koşullarında da kadınlar hakları için, özgürlüğü için örgütlenmeli, mücadele yürütmelidir.

Kadın hakları konusunda verilecek her mücadele ve dile getirilecek her talep erkek egemen sistem tarafından, bu sistemle hemfikir olan erkekler tarafından tepkiyle karşılanacaktır. Bunun böyle olacağı bilinmesine rağmen kadınlar mücadelesinden vazgeçmemelidir.

Genelde kadın, özelde tüm emekçi kadınları kurtuluşu, erkeklerle hayatın her alanında eşit koşullara sahip olacağı koşullar ancak üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin ve bunun sonucu sömürün ortadan kaldırıldığı bir toplumda, sosyalizmde mümkündür.

Kadınlar bugün hakları için mücadele ederken, gerçek çözümün sosyalizmde olduğunu, bundan dolayı bu mücadeleyi devrim ve sosyalim mücadelesi ile birleştirmesi gerekir.

Erkek egemen sömürücü bu sistemin işçi sınıfı önderliğinde şiddete dayanan bir devrimle yıkılması gerektiği asla unutulmamalı, bunun propagandası yapılmalı ve bu temelde örgütlenmeye hız verilmelidir.

Ne din, ne aile ve toplum kuralları, ne erkek egemenliği!

Kadının kurtuluşu devrimdedir!

“Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”

28 Şubat günü Haydarpaşa Numune Hastanesinin önünde burjuva devletin kendi çıkarlarını daha iyi koruyabilmek ve devamlılığını sağlamak için Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısına karşı başlayan eylemin kortejinde yer yer “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni” sloganı attırdık.

Genel olarak reformist taleplerin egemen olarak öne çıkarıldığı bu eylemde, “işçilerin birliği sermayeyi yenecek”, “direne direne kazanacağız” gibi sloganlar da yoğun bir şekilde atıldı.

Reformistlerin ve oportünistlerin büyük bölümünün “hükümet al yasanı başına çal”, “AKP’yi istemiyoruz”, “gün gelecek devran dönecek AKP’den halk hesap soracak” gibi sloganlarla, bu düzenlemeyi bir devletin, kapitalist devletin bir düzenlemesi olduğu, şu ya da bu partinin tek başına bir edimi olmadığını göremeyen, işçileri yanlış eğiten bir yaklaşım egemen kılınmaya çalışıldı.

Yaklaşık 2000 kişinin katıldığı bu eyleme KESK, DİSK, TMMOB, TTB, Türk İş’e bağlı bazı sendikalar da katıldı.

Devrimci örgütlerin bildiri dağıttığı, pek fazla katılımcı olmadığı eylemde işçiler ağırlık oluşturmaktaydı.

Bu gibi eylemlerde partimizin kuşlamalarının kullanılması verimli olurdu. Bu son dönemlerde pek yapılmamaktadır.

Genelde oportünistlerin legal alana kayması hatasına karşı biz doğru olarak illegal alanın çalışmamızın güvencesinin temeli olduğunu göstermeliyiz.

Bir Bolşevik Devrim Okuru, 02.03.2008

Bir ihanetin öyküsü

2006 Yılıının başlarında örgütlenme çalışmalarına başlayan Kalibre Boru çalışanları bu çalışmayı tüm zorluklara rağmen başarılı bir şekilde tamamladı.

Sendikal örgütlenmenin ilk başlarında işten atılan toplamda 8 işçi arkadaşlarının tekrar işe alınması için fabrikayı işgal ederek, fabrika kapılarını kaynakla kaynatıp kendilerini fabrikaya kapatarak cevap vermişlerdi.

Bu eylemin sonucunda patron geri adım atmış ve sendikayı kabul etmek zorunda kalmıştı.

İzmit’te bulunan Kalibre Boru fabrikasının ikinci üretim yeri olan İzmit’in Kullar mevkiinde bulunan KTC’de sendika üyeliği yapıldı. Bu süreç işyerinde bulunan DİSK’e

bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikasının Aralık ayındaki Genel Kurulundan önceki döneme denk gelmektedir. 18 Aralık 2007’de sendikaya üye olan işçilere baskı yaparak sendikal örgütlenmeyi engellemeye çalışan patron 8 işçiyi kapının önüne koyarak cevap verdi. Diğer işçileri de sendikadan zorla istifa ettirerek, metal iş kolunda sermayenin koltuk değneği olan Türk İş’e bağlı Türk Metal sendikasına üye yaptı.

Bu aşamadan itibaren işyerindeki işçilerin duruşunda sorunlar yaşanmaya başlandı.

Örgütlenmenin ilk başlarında fabrikaya kapanarak mücadele eden işçiler işten atılan işçi arkadaşlarına sahip çıkamıyorlardı. Çünkü bu işyerinde sendika temsilciliği yapan temsilciler patronla anlaşmış ve işçiler üzerinde baskı uyguluyorlardı.

Aldığımız bilgilere göre Sendikanın genel kurulu öncesi şube kongreleri olmuştu. Şube kongresinden önce bölgede o güne kadar şube başkanlığı yapan MHP’li yöneticinin karşısına bir muhalefet çıkmış ve bu muhalefette sağda olmasına rağmen bölgede sendikayı büyütme, işçilere sahip çıkmak, işyerlerinde sendikal işleyişi demokratik tarzda geliştirmek gibi iddialar öne sürüyordu. Kalibre Boru Temsilcisi de bu iddialara sahip çıkıyordu. Tabii ki bu süreçte bir dizi pazarlıklar da yapılmıştır. Bu durum Türkiye ve Kuzey Kürdistan’daki her bölgede, her sendikada olağan bir gelişmelerdir. Bu pazarlıklar sonucu ise listeler oluşur ve seçimler yapılarak en fazla oyu alan liste tarafı yönetime gelir.

Kocaeli şubesinin yeni yönetimi de tümenden yeni insanlardan oluşmuştur. Bu listenin içerisinde önemli bir ağırlığı oluşturan Kalibre Boru Temsilcileri de organlarda aldıkları görevleri yeterli bulmamış olacaklar ki birlikte şube seçimlerine girdiği arkadaşlarına karşı tavır almış ve giderek bu tavrı sendikaya karşı bir tavır haline dönüştürmüşlerdir.

Sağda-solda yapılan dedi-kodu şeklindeki sözlerden, şimdiki şube profesyonel yöneticilerinin, Kalibre Boru baş temsilcisi görevini şimdi bırakmış olan kişiye, “Ben sendikanın genel merkezine gideceğim, sen de şube profesyonel yöneticisi olursun” demiş ve bu lafı yerine getiremediği için de, dün birlikte hareket ettiği Kalibre Boru Temsilcileri şubeye karşı tavır alarak işyerini patronlarıyla ve Türk Metal ile pazarlık yaparak satma noktasına gelmişlerdir.

İşte sorun tam da buradadır!

Bilinçli işçiler işyerlerinde tabandan gelen örgütlü gücünü ortaya koymazsa, sınıf içerisinden gelen ve fakat şahsi menfaatleri için işçilerin çıkarını ayaklar altına alacak böylesi parazitler çıkabilmektedir. Nitekim Kalibre Boru Temsilcileri birlikte temsilcilikten istifa etmişler, patronlarıyla ve patron işbirlikçisi Türk Metal ile yaptıkları pazarlık sonucu elde ettikleri olanaklarla istifa ederek fabrikadan ayrılmışlardır.

Şimdi de patron işçileri zoraki bir şekilde notere götürerek istifa ettirip Türk Metal Sendikasına üye yapmaktadırlar. İşçilerin onurlu olan bir bölümü bu onursuzluğa karşı durup istifa etmemekte ve direnmektedir. İstifa edenlerin sayısı çoğunluktadır.

Birleşik Metal İşçileri Sendikası bu durumun ortaya çıkmasından bu yana işçilerle irtibat kurmaya çalışmış, toplantılar yaparak bu işin yanlış olduğunu belirtmiş, işçilerin

kendi emeklerine sahip çıkmasını istemiştir. İstifa eden bazı işçileri yeniden sendikaya üye yapmak için özel çalışma yapmaktadırlar.

İzmit'in Kullar mevkiinde bulunan ikinci işyeri olan KTC'de atılan işçilerle birlikte bir aya yakın bir zaman direniş sürdürmüştür. Kalibre patronunun saldırısını püskürtmek için çalışmalarını sürdüren sendika işçilerin sağlam durması koşullarında her türlü mücadeleyi yürüteceklerini söylemektedirler.

Bu ihanetin başını çeken eski sendika baş temsilcisi Murat Uğurlu'nun kirli geçmişini göremeyen ve sendika temsilciler kurulundaki keskin çıkışlarına hitaben sendika genel başkanının övücü nitelikte sözler sarfetmesinin ne kadar aceleci ve yanlış olduğu şimdi daha da açıkça ortaya çıkmıştır.

Daha bir yıl bile sendikal örgütlenme içinde olamayan, sendikayı ve sınıf mücadelesini kavramayan “çete”lere arka çıkmak, onların sendikanın önemli kurullarına gelmesine önyak olmak sınıf bilinçli bir tavır olmasa gerek.

EMEP reformistlerinin de bu gibi “çete”ler üzerine hesap yapması, onları sendikaya dayatmaya çalışması bir başka ucuz politikadır. EMEP'liler hem Kocaeli'nde hem de Eskişehir'de böylesi ucuz politikalarla sendika merkezini baskı altına almaya çalıştılar. Eskişehir'de başarılı olamadılar ve fakat Kocaeli'nde şube yönetimine taşıdıkları bu parazitin hesabını şimdi vermeleri gerekiyor.

Kendilerine “sosyalistim” diyen bir siyasetin daha dün ortaya çıkan karanlık geçmişli insanları doğru dürüst bir deneme süresinden geçirmeden bir yerlere taşımaları çocukluk değilse, büyük bir sorumsuzluktur. Bugün Kocaeli'nde bu zararlı tavrın sonuçları ortaya çıkmaktadır.

Birleşik Metal İşçileri Sendikasının da bu gibi gelişmelerden ders çıkararak, daha deneyim kazanmadan, işçilerin çıkarına ne kadar ve nasıl hizmet edeceği karanlık olan insanları öne çıkarmaya çalışmasının sorgulamalı ve gelecekte bu insanları sınıf açısından önemli olan yönetici kademelere taşımamalıdır.

İşçiler de bu gibi unsurlara paye vermemelidir ve bunları sırtlarına kambur yapmamalıdır.

Sendikalarda neredeyse babadan oğula geçen sendikacılık anlayışını haklı olarak yıkmaya çalışırken, bir başka aşırılığa kaçılmamalı, daha sendikanın ne olduğunu, sendikanın toplumsal rolünü kavramayan böylesi parazitleri sendika yönetimlerine taşımamalıdır.

İşyerlerinde şu ya da bu temsilci değil, daha örgütlenmenin başından itibaren işçiler tarafından seçilen işyeri komitesi kararlar almalı, işçilerin geleceği hakkında bu komite karar vermelidir. Komitenin onayını alamayan temsilci patronlarla hiç bir görüşme yapmamalıdır. İşçiler buna izin vermemelidirler.

Sınıf Bilinçli İşçiler, Murat Uğurlu gibi sınıfa hainlik yapanlardan da hesap sormalıdır ve soracaklardır!

Bir Bolşevik Devrim Okuru, 22.01.2008

8 Mart; dünya emekçi kadınlarının sosyalizm için mücadele günüdür!

Her yıl olduğu gibi bu yılda Kuzey Kürdistan/Türkiye'nin değişik alanlarında 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü çeşitli etkinliklerle kutlandı. Yürüyüşler, toplantılar gibi çeşitli etkinlikler yapılarak emekçi kadınlar taleplerini dile getirdiler, sesini yükselttiler.

8 Mart'ta emekçi kadınlar toplumda kadınlara yapılan haksızlıklara karşı sesini duyurmaya çalıştılar. Kadınların yeri toplum içinde ayrıdır, onlar erkeklerin sahip olduğu bir dizi haktan yoksunlar. Hayatın her alanında yoğun baskı altındalar. Kadın sınıfsal, cinsel ve ulusal baskılar altında ezilmektedir. KK/T'de kadına her türlü baskı, kadını hor görme mubah olarak görülmektedir. Evde, okulda, işte, sokakta, örgütlü olduğu kurumlarda... kısacası yaşamın her alanında ikinci sınıf olarak görülmektedir kadın.

Emekçi kadınlar haklarını savunmak, sesini alanlara taşımak için 8 Mart'a sahip çıkarak sesini yükselttiler, taleplerini haykırdılar:

- Sınıfsal, cinsel, ulusal baskıya son!
- Eşit işe eşit ücret!
- Yaşasın halkların kardeşliği!
- Kahrolsun erkek egemen düzen!
- Yaşasın 8 Mart, emekçi kadınlar günü!
- Savaşa hayır, yaşasın barış!
- (..)

gibi bir çok sloganı haykırdılar.

Eylemlere katılan göstericiler polisin yoğun aramasından geçti. Eylemler de kadın sorunları dile getirildi, toplumdaki diğer sorunlara da dikkat çekildi.

Kahrolsun erkek egemen kapitalist düzen!

Emekçi kadınların gerçek kurtuluşu devrim ve sosyalizmle gelecektir!

İşçi ve emekçi kadınlar kurtuluşunuz için Bolşevik Parti saflarında örgütlenin!

Mart '08

BOLŞEVİK PARTİ İNŞASI İÇİN - JÎ BO SAZBÛNA PARTIYA BOLŞEWÎK

BOLŞEVİK PARTİZAN

Bütün ÷lkelerin işçileri birleşiniz! • Bütün ÷lkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!
Karkerên hemû welatan yekbin! • Karkerên hemû welatan u gelên bindest yekbin!

• Sayı / Hejmar: 155

• Mart / Adar 2008

• Fiyatı: 2 YTL

**EGEMENLERİN
İKTİDAR DALAŞI
SERTLEŞİYOR...
AKP HAKKINDA
KAPATMA DAVASI
AÇILDI...
NE AKP DEMOKRAT,
NE DEVLET LAİK!
ÇÖZÜM NE KIŞLADA;
NE DE CAMİDE...**

**Çözüm emekçilerin iktidarında...
Devrimde... Sosyalizmde!**

*Bolşevizmin Kuzey Kürdistan–Türkiye’deki sesi...
Oku, okut, incele, tartış!*